

Příběh milenký Sofie

Kapitola II. Pan Božský... Okouzlující ženáč.

Po čtyřech letech, která jsem strávila sama s dcerkou, přišel on. Budu mu říkat pan Božský. Líbí se mi ten název, vždyť právě já hltala každý díl Sexu ve městě. Ve své samotě, kterou sem tam přerušil nějaký objev, rádo by partner. Každý měl ale něco, co jsem nemohla akceptovat, na každého jsem postupem času dostala alergii, jestli se to takhle dá říci. Už jsem o osobě vážně pochybovala, jestli jsem normální.

Až Tomáš, pan Božský, můj šéf. Byl jiný. Měl všechno, co žena u muže hledá. Vystupování na úrovni, mužnou postavu, krásně se smál, byl vtipný, pozorný, s dětmi to uměl, prostě ideální partner pro život. Jenže tuhle myšlenku jsem si v sobě nepřipouštěla, byl totiž ženatý. Jako každý, kdo ho znal, tak i já jsem si myslela, jak ideální jsou rodina. Výlety do zoo, nákupy, procházka parkem, všechno, co patří k rodinnému životu.

A jak začal paralelní vztah?

Asi jako skoro každý milenecký poměr v zaměstnání. ....

Kapitola VII. Trápení.

S Božským jsme se skoro srazili na chodbě. Bušilo mi srdce. Ani jeden z nás nevydal hlásku, naše utrápené oči se potkaly. Ten pohled už nikdy nezapomenu. Bylo v něm vše. Ta láska je neskutečně silná.

Netrvalo ani hodinu a přišla mi od něj sms. Neodpověděla jsem. Pak přišla druhá, třetí, čtvrtá. Neměla jsem sílu ho vidět, ani mu odpovídat. Těhotná milenka, ubrečená a celá utrápená. Telefon mi pípá snad každou půl hodinu, ale já už to v sobě měla vyřešené. Nechci ho. Nechci nerozhodného partnera. Nechci ublížit jeho rodině. Nechci ublížit nikomu!

Náklady na domácnost jsem si stačila spočítat, jako matka samoživitelka to zvládnou. K životu mi stačí málo, nepotřebuju značkové oblečení, jezdit na dovolenou. Chtěla jsem lásku a o tu jsem přišla. Měla jsem pocit, že v životě jsou horší věci než jedna svobodná matka.

HOTOVO! .....